

Cuma Aslan

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

2.2.2015

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ben Ölümüm Sana

Seni hatırlamak bir nefes sonunda
Unuttum derken bir cümlede başında
Seni ondan çok daha fazla hatırlamak
Bir ehemmiyetin var mı bilmem onun yanında

Ölüm anlam buluyor ey sevgili
Bir yetimin hançerleyen bakışlarıyla
Anlamsız kalıyor
Verdiğin nefes aldığının yanında

Ölüm gözlerinde eriyor ey sevgili
Ben ölümüm sana
Ölüm kadar yakın
Ama hiç olmamış kadar bir başlangıcın sonu
Hiç gelmeyecekmiş gibi olup
Her nefeste daha da yakınlaştığın
Aynalarda her gün karşılaştığın

Ben ölümüm sana sevgili
Sen gelmek istemezsen de serin topraklarıma
Kafanı her kaldırdığında tahtalara vuracaksın avuçlarımda

Sen bana aşk, ben sana ölümüm sevgili
Tutarsam ellerinden kurur hayallerin
Her ölen çocuk aşkımı haykırır sana
Konuşursam dilinden titreşir düşüncelerin

Ben sana ölümüm sevgili
Bakarsam yalnızlıklar yuvarlanır gözlerinin eteğinden
Şonbahara bak anlarsın beni
Ölüm tutarken yaprağının ucundan bir ağacı

Ben sana ölümüm sevgili
Ölmeden ölebilirsen
Gel aşk olayım sana

Cuma Aslan

Biraz Da

Sana seni anlatmak
Anlatamamak
Belki de
Sana seni kendimce
Ama hangi adam acıdan hallice anlatabilmiş ki
Acısına kendini kendince
Susmak seni
Bütün kelimeleri senin için öğrenip
Sonra yutkunmak tüm bildiklerini sessizce
Sonu olmayan başlangıçlar yaşama telaşı
Biraz da
Düşüncelerim batarken beynime
Bir kayanın soğukluğu ürpertiyor düşlerimi
Sensiz de kazanabilmek arzusu bu savaşı
Biraz da
Susmak seni
Tüm konuşanlara
Bir umudun gölgesinde soluklanan ruhumun nefes alışığı
Ellerinden bir tas abı hayat içme muştusu
Bilindik bir yolda yalnız yürüme korkusu
Biraz da
Susmak seni
Bilinmeyenden çekinme dürtüsü
Olmak ya da olmamanın ortasındaki mesele
Hüznü bir gelin gibi süsleyen kalbime
Susunca daha güzel çıkan kelimeler gibi
Biraz da
Susmak seni
Konuşmaktan farksız
Biraz da...

Cuma Aslan

Kelimeler Hasta

kelimeler hasta..
harfler topal.
gönül dargın..
dil sitemkar.
akıl mantık dışı
.duygu düşünce ile sarmaş dolaş.
aşk haftalık ilişkilerde sarf edilen ilk sözcük.
insanlar pis kokan bir çöp yığını.
din savaşılan yegane cephe.
silah gücünün güçsüz üzerinde susmayan dili..
mermi sesi anasının kucağında ölen yavrunun çıkardığı sesin ilk notası.
açlık Afrika denilince akla ilk gelen insan portresi.
demokrasi, hakları ve halkları uyutan narkoz yan etkili kurulamayan düzen.
özgürlük ölü doğan bir ütopya.
adalet Ömer'le birlikte ölen mutluluk.
eşitlik insanlık türküsünün nakarat kısmı.
sevgi yüreklerde işlenmeden duran ham madde
ve ben...

Cuma Aslan

Nerdesin

nerdesin
sensiz yalnızlaştı yalnızlığım
başka güzelliklere çarpmaz oldu kalbim
nerdesin
sensiz ömrümün baharına çığ düştü
sensiz senleşti günlerim
nerdesin
yakın bir ufuk düştü göz bebeklerime
ölümden daha giran ve bir o kadar yakın
nerdesin
sensiz bir can pazarı düşlerim
sensiz köze döndü düşündüklerim
sensiz boğuldu tüm düşlerim
nerdesin
sensiz uçtu gitti tüm kaplumbağalarım
sensiz utanır oldu kağıdımda gezinen kalemlerim
sensiz tadı kalmadı ne havanın ne suyun
nerdesin
sensiz sensizliğin neresindeysem yandı orası
sensiz hangi şiirdeysem bitti orası
sensiz hangi şehirdeysem yıkıldı orası
nerdesin
sensizlikte kaldı tüm
sana söyleyemediklerim
işte tam orası
benim tüm bildiklerim...

Cuma Aslan

Öyle İşte

uzaktan seyre dalarken bir çocuğu
seni anmamak ayıp olur mu
dudaklarında saklı hikayelerin
başını dahi bilmeden
dinliyorum bölük pörçük içinden
ahensiz akan bir su gibi
anlatışı bana salınarak rüzgarın içinden akışını
gecenin hüznünden sıyrılırken yakarışlarım
duraklıyor bir kuşun gözünde bakışlarım
bir mumun yanı başında biriktiriyorum sevinçlerimi
olmuyor, anlatamıyorum senli hikayelerimi
ellerim uzansa da tutmak için güneşin kirpiklerini
bir karıncanın yürürkenki sesinden ürperiyor sesim
seni katsam da şiirlerime bir kısım
yine de anlamıyor beni ruhsuz bir kesim
savaşlar başladı yine gözlerinin dibinde
ben senle her savaşı kaybettim gözlerinin önünde
yenilgi benim
zafer senin
suç benim
yargı senin
savaş benim
meydan senin
kalkan benim
kılıç senin
kalem benim
harf senin

sonra eğildim kulağına bir ihtiyarın
adını sormak için yalnızlığın
sonbaharın not düştüğü alnında
kalabalıkları gördüm yazın ayazında

gitmesi zor mudur tırnağın etten
veyahut bir kalbin bir sözcükten
özlemin kokusu mudur gelen bu ekmekten
o son şiirim de geldi mi sana
beyaz bulutlara kara dumanlar üfleyen trenden

Züleyha hapsedse de Yusufu 'u mahzenine kalbinin
prangalar işler mi gözlerine bir yiğidin

Cuma Aslan

Sen Benim Uykusuz Gecelerde

sen benim uykusuz gecelerde
kıyılarına vurduğum gözlerin sahibi
sen karşısında bir serçe ürkekliğiyle
titrediğim gözlerin sahibi
sen mızrap misali
gönül telime vuran gözlerin sahibi
sen içinde kaybolup
özlediğim gözlerin sahibi
sen her atışında seni hissettiğim
kalbimi yaralayan gözlerin sahibi
sen ah diye içime çekip
içime hapsettiğim gözlerin sahibi

Cuma Aslan

Sonra

Sus şair arama boşuna
Boğazımda kuruyor kelimelerim
Korkuyorum şafağından gölgenin
İçimdeki fetihleri diriltecek kelimen var mı?
Hangi söz taşır şimdi
Kanlı, gümüşü rengi sancağının
Rüzgarla okşanan sızıcı özlemini
Vakit çok geç varmak için
Ellerinden akan pınarlara değmek için
Yattığım rüyalardan uyandırmak için
Çaldığında kapımı bütün haşmetinle
Ellerini koyduğunda terazimle
Yeşerecek tahtakurularından kalmışlar
Rutubetli, küf kokulu sevdamin bağrında

Cuma Aslan

Sus

Sus şair arama boşuna
Boğazımda kuruyor kelimelerim
Korkuyorum şafağından gölgenin
İçimdeki fetihleri diriltecek kelimen var mı?
Hangi söz taşır şimdi
Kanlı, gümüşi rengi sancağının
Rüzgarla okşanan sızıcı özlemini
Vakit çok geç varmak için
Ellerinden akan pınarlara değmek için
Yattığım rüyalardan uyandırmak için
Çaldığında kapımı bütün haşmetinle
Ellerini koyduğunda terazimle
Yeşerecek tahtakurularından kalmışlar
Rutubetli, küf kokulu sevdamin bağrında

Cuma Aslan

Şimdi Sana Başkaları Mı Çok Yaşa Diyecek

şimdi
sana başkaları mı çok yaşa diyecek
falın adam filan şarkıyı mı dinle diyecek
yağmurlarda yalnız mı yürüyeceksin
yalnızken düşüncelerin üşümeyecek mi benim gibi
yörüngesi sabit kalacak mı dünyanın
üstümde bu kadar yük varken
sen üstüne alınmamışlığınla mı bitireceksin bu serüveni
oysa seksen salisede devri alem eyler gözlerinde gözlerim
soğuk savaşlar mı yaşanacak yine sınır ötesi düşmanlıklarda
yaşama kıymet vermeyenlerin ölümünde bir hayır olacak mı
ölüm, ölüm anlam bulacak mı şimdi
bir meta denizinde can verirken dünya
sabrın sonu selamet midir ey yar
bu aralar yine bir fikir sancım var
ben seni sevebilir miyim ki
O'nun O'nu sevebildiği kadar
bana senden başka müjde olacak bir şey mi var?
ne çok anlatmaya çalıştım seni süslü kelimelerle değil mi
oysa süsü sendin onların
hem niye gelmedin ki
bak işte cevapsız kaldı şiirlerde sorular
bak yarım kaldı kitaplarda edebiyat
kuyularda kaldı Yusufklar
rüyalar mısır hükümdarınıninki kadar anlamsız işte
niye gelmedin ki
bak hala gün, yirmi dört saat
ve yıl, üç yüz altmış beş gün altı saat
hala alfabeden ilk a'yı öğretiyorlar
gelmeysin bu değişmeyen her şey kadar anlamsız işte
niye gelmedin ki hem gelmemek
gitmekten daha mı kolay ki
şükretmesini de bilirdim bana geldiğin her gün için
lakin şükürler olsun sen bana hiç gelmedin ki
seni sevdiğimden beri yalnızım işte...

Cuma Aslan

Tutsak Dil

Anlatma, anlatabilme arzusu
Ne kadar yaksa da içini
Anlatamazsın hayatta hiç kimseye
Gerçekte ne hissettiğini
Seviyorum sözcüğü ağır gelmeye başlar
Çünkü her harfi hatırlatır sana onun sesini
Ve o an durursun
Onu dinlemeye başlarsın
Cümlelerin devamı gelmez
Duyuramazsın sesini
Her harf içinde çığlık atarken
Kimse duymaz nefesini

Anlatma, anlatabilme arzusu
Ne kadar yaksa da içini
Anlatamazsın hayatta hiç kimseye
Tam olarak anlayamadığın bir şeyini
Hani rüyanda görürsün derler ya
Rüyanda bile göremezsın
Gerçekte kendini
Şems olup yakarken yüreğini
Sen aldığın ışıkla
Kamer olursun, keder olursun
Baştan aşağı bir anlaşmazlık
Kesilirsin hayatın başına
Ve başına başların feda edildiği
Başın dizine koyarsın başını
Zamanı ve mekanı ve tarifi
İmkansız bir aşkla
Aklın gider o an sadece ruhun kalır
Ve hapis ettikçe dünyayı kalbine
Açılırsın deryalara
Ummanları içersin
Her bir bardakta
İşte aklın yeri yoktur aşkta
İşte yine akılsızca geldik
Baştan başa en başa...

Cuma Aslan

Yoksa

her şeyin bittiğini sandığım gün yeniden başladı
şimdi uzansam toprağın bağına
kodlar mı bana hikayesini bitişlerin
toprak basar mı toprağı bağına
yoksa çok sordum seni geceye
yıldızlara anlattım bazen
kimi intihar etti
bıraktı serin karanlığına kendini gecenin
yoksa çok sordum seni sulara
o iki farklı suyun kavuşamadığı koyalara
öteki tarafa çevirdi yüzünü sular bana
inat ettim ötekisi oldum ama sular su olmadı bana
yoksa çok sordum seni renklere
siyah beyazı boğdu yine
beyaz serdi örtüsünü koyu lacivert suyun üzerine
yol oldu sana yakamozlar suyun üzerinde
yoksa çok sordum seni kabristanlardan
kulak kesildi münkerle nekirler
cehennem çukurlarından çukurlar
cennet bahçelerinden bahçeler
sonra saf durdu ölüler
ah yaşayan ölüler
duymadıklarınızı duydu
ölü dediğiniz ölüler
yoksa çok sordum seni ipsize sapsıza
hak bilmeze,tekdirle uslanmaza
bir arsızı küstürdüm sonra bir ahlaksıza
bir tohum attım sanki sonsuzluğa
yoksa çok sordum seni bana
çok ağladım testere gibi
bir sana bir bana
çok sonra anladım gibi
yanlış soranın sesine ses yok imiş dünyada
türküler boşuna söylenmiş hep
Kerem boşuna yanmış mesela
salıncaklar boşuna sallanmış ağaç kollarında
aşlar pişmiş,ocaklar yanmış,ocaklar sönmüş,
hasretler daldan dala atlamış hep farklı boylamlarda
ya elimle sımsıkı tuttuğum gülüşlerim
caddelerde sokakları kovalarkenki yürüyüşlerim
çok sonra anladım çok
ölü bedenlere sorular üflenmezmiş

Cuma Aslan